

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2803/2020
15.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене “Unicredit bank Srbija” АД из Београда, чији је пуномоћник Тијана Боротовић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 240/20 од 20.02.2020. године, у седници од 15.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 240/20 од 20.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 240/20 од 20.02.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врбасу П 793/18 од 21.10.2019. године ставом првим изреке утврђено је да је ништава одредба члана 9. став 1. тачка 1. Уговора о готовинском кредиту од 01.11.2012. године, што је тужена обавезана да призна и трпи. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу исплати 11.262,50 динара са законском затезном каматом на износ од 6.000,00 динара почев од 11.02.2019. године до исплате, а одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на износ од 5.262,50 динара. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 80.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 240/20 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду жалбених трошкова.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјаног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Нижестепене пресуде донете су у складу са правним ставом израженим кроз одлуке

Врховног касационог суда да банке имају право на трошкове обраде кредита, који могу бити исказани процентуално или у фиксном износу, али у сваком случају банка је дужна да податке о трошковима који падају на терет корисника кредита наведе у понуди јасно и видљиво, тако да клијент ни једног тренутка не буде у заблуди о којим је трошковима реч. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 18.04.2018. године, тражено је утврђење делимичне ништавости уговора о кредиту и исплата износа од 6.000,00 динара. Поднеском од 18.02.2019. године, тужба је преиначена подношењем захтева за исплату износа од 11.262,50 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Из наведеног произилази да се ради о спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, у коме је чланом 479. став 6. ЗПП искључено право на подношење ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић